

Capcanele chirurgiei estetice

Psih. Ramona Mihuț

S-a observat faptul că, în ultimii ani, interesul pentru aspectul exterior și pentru imaginea proprie, considerat atât de firesc în țările Europei Occidentale, a început să ia amploare și la noi. Printre specialitățile existente, chirurgia estetică este considerată o specialitate de elită, oriunde în lume. La această specialitate recurg persoane care doresc să-și îmbunătățească aspectul estetic al corpului, să elimine/stopeze manifestările procesului de îmbătrânire sau doresc să rezolve anumite aspecte inestetice, care au apărut în timp sau sunt prezente de la naștere.

La polul opus, există și persoane care consideră că nu trebuie ca omul să modifice ceea ce a creat Dumnezeu, și trăiesc după conceptul : Așa m-a lăsat Dumnezeu, așa să rămân.

Pacienții care iau contact pentru prima dată cu

tratamentele sau operațiile estetice, au rețineri în ceea ce privește dezvoltarea dependenței pentru astfel de proceduri.

Dependența poate să apară în momentul în care o persoană a fost mulțumită de rezultatele obținute și a reușit să stârnească admirația celor din jur, își poate induce nevoia de a mai îmbunătăți ceva în aspectul său fizic. Pe de altă parte, dependența se poate crea și dacă este veșnic nemulțumită de rezultatele intervențiilor și dorește mereu să îmbunătățească noul aspect, în acest caz se poate ajunge la efecte dezastruoase și vorbim astfel despre tulburarea dismorfică.

Trăsătura esențială a acestei tulburări este reprezentată de preocuparea față de un defect imaginar sau excesiv în legătură cu un defect fizic minor; preocuparea persistă în ciuda oricăror asigurări din partea medicilor sau a anturajului. Preocuparea poate fi centrată simultan pe mai multe părți ale corpului ex. "buza răsfrântă" sau "nas borcânat" dar de cele mai multe ori, din cauza jenei cauzate de preocupările lor, indivizii cu tulburare dismorfică evită să descrie defectele în detaliu și preferă să se refere la urățenia lor generală. Își pierd ore întregi gândindu-se la defectul lor, mergând până acolo încât aceste gânduri le pot domina viața.

Verificarea este frecventă în oglindă sau în alte suprafețe reflectorizante disponibile (de ex. ferestrele magazinelor, barele de protecție ale autoturismelor) în mod constant, de mai multe ori pe zi. Poate exista un comportament de pieptănare excesivă, smulgerea părului, aplicarea ritualizată a machiajului, pot să încerce să-și camufleze defectul (de ex. își lasă barbă ca sa-și

acopere cicatricile faciale imaginare, poartă pălărie pentru a acoperi o presupusă pierdere a părului, aplică fond de ten în exces pentru a acoperi un rid, inexistent). Persoanele cu această tulburare cred că ceilalți dau atenție presupusului lor defect, și că vorbesc despre asta și îl iau în râs.

Sentimentul de jenă referitor la defectul lor îi poate izola, aceștia evitând să mai iasă din casă, renunță la serviciu sau la situațiile publice. Persoanele cu astfel de tulburare solicită și primesc tratament medical general sau chirurgical pentru rectificarea presupuselor lor defecte și apelează frecvent la chirurgia estetică, dar astfel de tratamente pot duce la agravarea tulburării, la intensificarea sau apariția de noi preocupări care la rândul lor duc la procedee terapeutice ulterioare lipsite de succes, astfel că indivizii posedă în final nasuri, urechi, sâni și șolduri de care nu sunt satisfăcuți. Actul

medical nu are țintă în astfel de cazuri, defectul fizic este imaginar, fără substrat anatomic și nu elimină complexul psihologic de care suferă pacientul.

Chirurgii esteticieni trebuie să realizeze că acest pacient nu are nevoie de operație și o eventuală intervenție nu îl va face mai fericit, ci dimpotrivă, acel pacient suferă și trebuie îndrumat pentru consult și suport psihologic.

Atunci când defectul fizic este evident și pacientul are o stare emoțională și psihică echilibrată, cu siguranță operația de chirurgie estetică îi poate aduce beneficii emoționale și psihologice care constau într-o creștere a încrederii în sine, o imagine îmbunătățită a corpului și o mare satisfacție personală. Dar când necesitatea intervenției este discutabilă, la graniță, atunci trebuie luați în calcul mai mulți factori.

